

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குன்றைத் தூர்பந்தாதி.

காரைக்குடி.

ச தா வ தா ன ம்

பாலசுப்ரமணிய ஐயரவர்கள்

இயற்றியது.

காரைக்குடி.

சு. ராம. மே.

சோமசுந்தரஞ்செட்டியாரவர்கள்

பதிப்பித்தது.

1912

1 anna]

[அணை 1.

Printed at the
S. L. V. PRESS,
Winnipeg.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவாவடுதறை ஆதினவித்வான் திரிசிரபுரம்
மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

ஆசிரியப்பா.

திருமாமகனுஞ் சிறந்தவெண்டிங்களு
மொருவாரணமு முயரிருதிதியமும்
கோட்டிளமுநீயங் காட்டாமகளிரும்
வாட்டமற்றண்டர் கூட்டுணுமமுதமுந்
தருகவென விரப்பா தாமுணாந்தனனோ
ரிருகாங்கொளவெலா மீந்தகற்பகமும
வந்தாருளத்துணு மாண்பொருளளிக்குஞ்
சந்தாமணியுந் செழுங்காமத்தனுய்
மினையபல்வளனு மீன்றிழுத்தி
புனையுடையாகப் பொருதபுழுகன்
வதனமாலிலங்கு மழவையபசபான்
புதனிவனுமெனப் புலவர்குழாமும்
பார்க்கவனிவனெனப் பார்த்திபர்பலருந்
திர்க்கமாகன்துந் திடத்த கலையினுன்
கைகைய கிசியிற் கண்ணுதன்முன்ன
னயிலவம்பெயவே லாசினையளித்தோன்
பருப்பதமபயந்த பசங்கினிநடுநான்
விருப்பமுற்றணையும் மெய்யுடையேதியன்
அட்டமூததம்பெற் றளன்லாப்பேதந்
நட்டறககாட்டுந் தகையேபோல
அட்டாவதானியென் ருணப்பெயருநீஇ
மட்டடங்காவவ தானமபுரிவோன்
காரைநகர்க்கொரு கண்ணானவன்பெரி
யோரைவழிபடு முத்தமகுணத்தான்
மறையவர்குலசிகா யணிமறையொருங்கினுந்
திறனுடைச்சிதம்பர தீக்கதர்புத்திரன்

தோமிஸாப்பால சுப்பிரமணிய

நாமனெவ்விலும் நாட்டியபுகழான்

ஆறம்புலிமுய லனறிவிண்ணிடத்தில்

விழுடனிருக்கிலோர் விதநேரமுமென

ஆண்டுருரைசெய் மாறுமாழகத்தான்

தோன்றுகுன்றைகுடித் தொன்னகர்ப்பாலகாத்

திரிபந்தாதி செப்பின்

விரிகலையுணர்ந்தோர் மிகவியப்புறவே.

திருவாமாத் தார்

முருகதாச சுவாமிகள் இயற்றியது.

கட்டளக்கலித்துறை.

மன்றையந்தாதிர் வையநாதுசெய்யவ தானமுறநிந்
ஆன்றையந்தாதிநர் தோய்சேய்முதற்பெயர் குடினன்பூங்
கொன்றையந்தாதிவர் செஞ்சடையான்கை குனித்துமகிழ்
குன்றையந்தாதி வின்னந்தான்மனாக் கொழித்திடவே.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குன்றைத்திரிபந்தாதி.

விநாயகர்துதி.

தோடணி யத்த மதிநதி பூண்ட சுடர்பொடியா
வேடணி யத்தழ லெய்தோ னருள்குன்றை வித்தகன்மேற்
பீடணி யத்த மிலகும் தாதிபைப் பேசவொரு
கோடணி யத்த மதயாணை யைத்துதி கூறினனே.

நூல்.

திருமயி லங்கிரிச் செல்வா கதிரொளி சேர்ந்தழகு
தருமயி லங்கிரி யாக்ரத் தோய்கினைத் தாழ்ந்தெழுந்து
பெருமை யிலங்கிரி யிற்பூசை நேசம் பெருகவியான்
கருமையி லங்கிரி யைப்படி செய்தனன் காங்கயனே. (1)

கயமன தம்பலப் பூம்பொழில் குழுஞ்சி கண்டிமலை
நயமன தம்பத் துதித்தோன் மருகவென் னாளுநின்றான்
வயமன தம்பலத் தாடலுற் றன்பின் வருமுனிக்கா
வியமன தம்படச் செய்தோன் குமார விதம்புரியே. (2)

புரியரிச் சித்தல மேழையு மன்பிற புரந்தகரி
யுரியரிச் சித்த மதலா பெழிற்பொங்க ரூடனைந்து
திரியரிச் சித்த விகரடி பேற்குநின் சிந்தைமகிழ்ந்
தரியரிச் சித்தர் பணிகுன்றை நாத வுருள்பலமே. (3)

பலவரி தான வரைதிரி குன்றைப் பதிவளாவி
மலவரி தான வரையுயிர் போக்கிய மான்முதலாம்
புலவரி தானவ வீரர்முன் னுனமெய்ப் போதவன்பர்
சொலவரி தான வழுதே புரிசுவன் றெண்ணெக்கே. (4)

உனவாச் சிரமத்திற் செல்வா யிச்செய்தி யுரைத்தவெலா
மெனவாச் சிரதிபன் பூங்கனற் சாபத்தி லேற்றமலர்ச்
சினவாச் சிரவிபை நேர்மதி மேவிடிற் சென்றிரிக்கும்
வினவாச் சிரமங்கொள் வேன்குன்றை வேளை மிககினைந்தே. (5)

மிகவசத் தான கடையேற் கருள்செய் விளங்கியசொன்
னகவசத் தாய்மயிற் பூதநாயக நாரதன்செய்
மகவசத் தாவி வருமுரு காரின் மலர்ச்சரண
யுகவசத் தாணந்த மேவுற நோற்றில னோர்கணமே (6)

கணங்கா தவரை யுழைவுள்ளே நூலை நிகர்த்தசெவ்வா
யணங்கா தவரை வலைமாரற் காற்றுவ னையனையா
வணங்கா தவரை முதலோர் தொழுஞ்சிகி மாமலையாய்
விணங்கா தவரை நகையுருத் தோன்றந தவிண்ணரசே. (7)

விணிகந் தராசு விறைபோல ளித்திடும் வேந் கரடி
பணிகந் தராவண ராக்கதற் காவம் பரத்தினையன்
கணிகந் தராவ னேத்துந் குமார கடம்பலங்க
லணிகந் தராகுன்றை நாதா வெனக்கிங் கருள்கணமே. (8)

கனவா மனத்திரு மாலயன் போற்றுங் கழற்கவுரி
யனவாம னத்தி யதளான் குமார வணிசெய்துற
மினவா மனத்திண் புயமயில் வெற்பின் மெய்யன்பரைச்
சினவாம னத்தி வணங்கித் துதிக்கின்ற சீரருளே. (9)

சீரங்க மாறன் மருகா மெய்ஞ்ஞானந் திகழ்மறையின்
சாரங்க மாறங் கனுதின மேத்துந் தனிமுதல்வா
வாரங்க மாறணி வாரீன்ற குன்றை பனககுடஞ்
சேரங்க மாறமின் னுக்குங் குகாவருள் செய்ந்திடமே. (10)

சிதமக னுவய ராம னினைந்தன்பி னிற்றுதித்துக்
கதமக னுவ னகராற் கருள்சிவன் காதலன்மால்
சதமக னுவ லுறப்பணி குன்றையன் சங்கரியற்
புதமக னுவண மாமுத்தி நல்குவன் புன்மனமே. (11)

மனவித னத்தைப்புல் வார்துன்றை வேலரென் மானுகண்ட
கனவித னத்தை விகர்களம் பூகமென் காரிகையே
வினவித னத்தை யருந்தச்செய் தந்த விரகிமனந்
துனவித னத்தைத் தவிர்தூது சென்றொரு குதின்றியே. (12)

சூதார விந்த மடக்குங் குருமுனி தோத்திரஞ்செய்
பாதார விந்த மயின்மலை யாயெழு பாரினுக்கு
மாதார விந்த மணிவா ரருண்முரு கையமராப்
போதார விந்த மடவேற் கருணலம் பொங்கிடவே. (13)

பொங்களை யாரமு தாகச்செய் மாதவன் பொன்மருகா
ஆங்களை யாரக் கவிஞுழ்தென் குன்றைய வன்பினின்ம
னங்களை யாரடி வேண்டுசெல் வாவர னல்கடுவாய்
திங்களை யாரணி வேணவைத் தோன்றத் திற்பரனே. (14)

பாமரம் பாடழை பாகரன் பாகப் பயந்தகந்தா
சாமரம் பாடரிக் கண்ணுர்கள் மோகந் தவிர்த்தருள்க
திரமரம் பாடலஞ் சேர்மயின் மாமலைச் செல்வமென்காற்
பிரமரம் பாடலங் கரத் தொடைகொள் பிரசித்தனே. (15)

சித்தத் தணையுமை யன்போ தெவிய செல்வனற்றம்
பத்தத் தணையுயர் மெய்த்துணை யாக்கொண்ட பண்பமறை
யத்தத் தணையு மடியார்க் கருசெ யறுமுகவென்
றத்தத் தணையுந் தவிரவர் தேன்மயிற் றண்மலைக்கே. (16)

மலையா ரணியனை மெய்யுடை யாரொளி வாய்ந்தவரைச்
சிலையா ரணியழ வார்மத லாயருள் செய்தளிப்பாய்
கலையா ரணியணங் காக்கின மான்மரு காமணந்தோய்
முலையா ரணியலர் தூவுதென் குன்றை முருகவின்றே. (17)

கவிநா வலவர் வணங்குகுன் றக்குடிக் கந்தரின்று
திவிநா வலவன் முதலான தேவரைச் சிந்தைசெய்யே
னவிநா வலவ ரருந்தானை சோதர வரவினைக்க
தவிநா வலவன் கொடுபொறித் தானரு டற்பரனே. (18)

பரவையி னஞ்சருந் தெம்மா னருள்குன்றைப் பன்னிருசெங்
கரவையி னஞ்ச ருவணர்வின் றேத்தெழிற் காங்கயரின்
வரவையி னஞ்சரு காயுமெய் காண்கிலம் வந்தருளாய்
தரவையி னஞ்சருஞ் சூர்மாய வேவுஞ் சதானந்தனே. (19)

ஆனந்த வங்கண னந்தரி தந்தரு ளையகுற
மானந்த வங்கய னையருங் சாவலில் வைத்தகுரா
கூனந்த வங்கயன் மாறற்குத் தீர்த்த குமாரவெனத்
தானந் தவங்கள் புரிந்தே மயின்மலை சார்ந்தனமே. (20)

தனந்தா னியமலி யச்சேர்த் திருட்பவ சாகரத்தின்
மனந்தா னியம மறந்தலை யாத வகையருளாய்
சினந்தா னியமனைச் செய்தோன் குமார திரண்டொலிக்கு
மினந்தா னியமடங் குஞ்சிகி வெற்பி லிருப்பவனே. (21)

இருக்கோ தயாபர னென்றோது முன்றனை யேதுன்மன
முருக்கோ தயாக்கலை மின்னாள்வின் மாற னுயர்முரசின்
பெருக்கோதை யாலலைந் தாளிதை கீகண்ட பின்னுமரா
மருக்கோதை யார்புய மேவாதென் றோகை மலைக்குகனே. (22)

மலையக லாதனன் சேயேமெய்ஞ் ஞான மலிகருண
நிலையக லாத வடியேற் கருள்புரி நீள்கொடிச்சே
வலையக லாதர நேருஞ் சடானன் வாய்மைதிகழ்
கலையக லாத மயில்வரை யாயிந்தக் காலத்தினே. (23)

கால னையாதிகல் காலையிற் சிந்தை கலங்கியந்தப்
பால னையாதிருப் பாதந்தந் தாளெனப் பண்டருளுஞ்
சிலனை யாதிரைநாளா னுதவுந் திருக்கைவடி
வேலனை யாதி மயிற்பொருப் பாளை விரும்பினமே. (24)

விருச்சிக ராசிக்கைந் தோனென வேலையில் வேலைவிட்ட
திருச்சிக ராலையத் தென்குன்றை யாயெனத் தேர்தடியி
லருச்சிக் காசல நேரைம் புலனை யுடக்கிமிகக்
கருச்சிக ராவைவென் றோன்பத நேர்வருங் கன்மனமே. (25)

மனவர தம்படப் போரிற் கதிர்மறை மான்மருகா
சொனவர தம்ப கழிநேர் விழிவள்ளி தோய்சகன்மோ
கனவர தம்பரி கைம்மலை யாளுடைச் சுந்தரிற்கே
யனவர தம்பணி செய்தே னருள்குன்றை யாளரசே. (26)

அரசா தவஞ்செய்கி நீடியஞ் செலென வான்டவரப்
பிரசாத வம்பல வாணர்மைந் தாகுறப் பெண்கணவா
புரசாத வன்பதி தோய்மயின் மாமலைப் புண்ணியகிற்
பரசாத வம்ப னெண்பாண் டருள்கற் பகப்பலமே. (27)

பலசங் காப்பரை வாட்டுதல் கண்டு பரிந்தருள
கிலசங் காப்ப வளவரை தந்தசெங் கேழ்க்குமான்
வலசங் காப்பணி பூட்டிந் டாத்து மயின்மலையான்
சலசங் காப்ப வொளிர்பதத் தாலயற் றுக்கினே. (28)

தாக்கி னடந்தழை வெங்கய மாமுகன் நன்னுயிரை
நோக்கி நடந்தழை வேற்குன்றை யாயெழி னுபுரத்தா
டுக்கி நடந்தனைச் செய்கயி லாயத்தர் தொன்மறைதேர்
வாக்கி னடந்தனை யாயெளி யேற்கருள் மாதவமே. (29)

மாதனங் காக்குந் திசாபதி யாமென் மாழ்கிமலர்
வேதனங் காக்கும் பிறவிக்குள் ளீரென்றும் வேண்டுமென்
ராதனங் காக்கும் படிமுடித் தோன்பணி நாடொறுஞ்செய்
(பிரதனங் காக்குலஞ் சேர்குன்றை நாயகன் பூங்கழலே. (80)

பூங்கத் திகைக்குறு மொன்றார் வணங்கு பொதியவெற்பன்
றுங்கத் திகைக்கு முரனா ருள்குன்றைச் சண்முகனே
தேங்கத் திகைக்குழல் வள்ளிபங் தாந்மன் செய்யதண்டா
(லோங்கத் திகைக்கும் பொழுதாளு நின்ற னுடம்பிடியே. (81)

உடம்பனை வேமக கருச்சேர்ந் திடாம் னுயர்வினதாப்
மடம்பனை வேதனஞ் செய்வித் துயர்ந்த வரிசையொடு
வடம்பனை வேயபுடை சூழ்குன்றை மரங்கர் வாழ்குகலைக்
(கடம்பனை வேலனைக் கந்தனைப் போற்றிக் கவிசொன்மினே. (82)

கவித்தார மாகர் வணங்குந் தன் னைக்குடிக் கந்தர்மை
லவித்தார மாகப் பசப்பெழித் தாரது வன்றிவிஞ்சை
செவித்தார மாகத் வைத்திங் வென்றெனைச் சேர்ந்துசெஞ்சொ
(சவித்தார மாக வரைத்தார் மகிழ்ந்து தனித்தெனக்கே. (83)

தனிச்ச மனையதி வேகமுற் றுடெழிற் றையலாதி
ளனிச்ச மனையபொற் புதங்கள் வேண்டின மன்பொடுவ
சனிச்ச மனையரி தாங்குன்றை மாயெவத் தாழ்ந்துருகே
(மினிச்ச மனையக் செயுந்ததி மேலிடி வென் செயவமே. (84)

என்பர வங்கம் புனைந்தோ ருண்முரு கேசதிரு
முன்பர வங்கம் பிபற்றெழிற் குன்றை முதல்குரு
மின்பர வங்கவென் னுனநின் சீர்த்தி வின்வியொய்
(யன்பர வங்கனைத் தாள்வோ யதந்தென் னலைபிறப்பே. (85)

அலையா மனதி னிடமெழிந் தாள்குன்றை யாயெனவுஞ்
சிலையா மனமதி யாதிருந் தாய்செழுஞ் செய்ப்பனைய
முலையா மனமதி யாவலிற் புல்லி முருகநல்ல
(மலையா மனமதி சேகரர்க் கின்பஞ்செய் மாமுதலே. (86)

மாமுரு காதவர் நாயக மேம்ப வர்க்கிரங்கி
னாமுரு காத வனையருள் ளாயொளிநண் னுமயி
லாமுரு காத வனையே நுமைதனை யாபொழிந்நூர்
(தேமுரு காதவன் தோயோடி மஞ்ஞைச் சிவம்பினே. (87)

சிலம்பக மஞ்சரித் தண்டலை சூழ்குன்றைத் தேவமென்கூ
கலம்பக மஞ்சரி நேர்வுள்ளி நாயக சார்பிலரை
வெலம்பக மஞ்சரினையுமைந் தாவென வேண்டிமடல்.
கலம்பக மஞ்சரி சொல்லீர் பிறரைக் கருதலற்றே. (38)

கருமா லையனைய வாகமுற் றன்பு கதித்தெழுந்த
கிருமா லையனைய நாயடி யேன்புரி தீமைநெஞ்சப்
பெருமா லையனைய நீயருள் குன்றையிற் பேணிவளர்
கருமா லையனைய மாமயின் மேலவந்து சந்ததமே. (39)

சந்தனக் காவளர் தென்குன்றை மாநகர் தங்கியவேற்
கந்தனக் காவன் மிகவணிக் தோன் பெற்ற காதலன்சீர்
தந்தனக் காவடிக் கிச்சைகொண்டோனலர்த் தாரணிபு
யந்தனக் காவணி தைமைபல் கூர்த் தகைபிரவே. (40)

இரதலிக் காமடற் சாபத்தி னுணளி யேற்றினன்வா
தாதலிக் காம னனைவாய் மயிற்கிரி தங்கியவேல்
வாதலிக் காமய மேவராம வன்பர் மனங்கலங்கிப்
பாதலிக் காம லுயர்க்கி நல்கும் பதாம்புயனே. (41)

பதஞ்சலி யாதி முனிவோர்கண் மேன்மைப் பதவிபெற
நிதஞ்சலி யாதிரு தாடொழுங் தோன்றத் தின்மலலி
ரதஞ்சலி யாதிருப் பென்றுரை வென்ற பிரான்காத்தி
னதஞ்சலி யாதிற் செயப்பெறுங் குன்றை யமராசே. (42)

அரவத் திரம்பொடி யாக்குவ னன்புக முதிபுரா
பரவத் திரவி குலாராம னன்பிற் பரசியுமா
திரவத் திரமணி வென்விடை யான்றத் தின்மயச்சிற்
தூவத் திராதுணை யாங்குன்றை யாயருள் சூதின்றியே. (43)

சூதங் கமுக மாமுயர் குன்றைத் துரந்தாவென்
சூதங் கமுக மலாடி தந்தரு ளன்பாரு
ளேதங் கமுக மனலில்கந் தாவொற்றையேர்மருப்பின்
ராதங் கமுக மணிக்கிளை யாய்நல் வளம்பெறவே. (44)

புளமையி லாத வனக நிகரிந்த வாழ்க்கையத
புளமையி லாத வனகமென் றுகு முனித்துதிமஞ்
சுளமையி லாத வநதறி வாளர்கள் சூழ்ந்துதிதி
புளமையி லாத வநகர்குன் றுயுறை வீரவென்றே. (45)

வீரகண் டாமணி வேய்ந்த பதாம்புய விள்ளருமெய்ச்
சீரகண் டாமணித் திண்புய வேல் சிவன்றருகு
மாரகண் டாமணி வரய்க்குற மாது மகிழ்ந்தணையுந்
தீரகண் டாமணித் தாமெமைக் காத் தரு மங்கறவே. (46)

தீங்கால மந்தரக் கந்தராஞ் சேர்த்த சிவபெருமா
னங்கால மந்தர மாரிலந் தீவடி வானபரன்
சாங்கால மந்தர திக்கொண்கற்கிட்டவன் றந்ததண்டைப்
பூங்கால மந்தரத் தோட்குன்றை யாயருள் போதத்தையே (47)

போதத்தர் தத்தன மென்னடை யென்னப் பொருந்துகுற
மாதத்தர் தத்தனஞ் சேர்முரு காகுன்றை மாநகர்வாழ்
வேதத்தர் தத்த நதிமத லாயுயர் வீட்டுந் செய்
வாதத்தர் தத்தன வென்றுடு மாமயில் வாகனனே. (48)

கனவிய முத்தமி மோடிசைந் தார்க்குங் கலையுறுஞ்சோ
மனவிய முத்த மினிர்வயற் குன்றைப் வாரணக்கே
தனவிய முத்த மிங்குறத் தாய்க்குணை தன்மையென்று
வினவிய முத்தர்க் கருள்வோ யகற்றேன் விதனத்தையே. (49)

நத்தரி யஞ்சங்க டவயன் பூமி நடுங்குதென்பக்
கத்தரி யஞ்சங்க முலார் னுதிசெயுங் கந்தரின்சீர்
வித்தரி யஞ்சங்க டேவிலம் யாமெவ் விதமுப்குவேம்
பத்தரி யஞ்சங்க மார்க்குந்தென் குன்றைப் பதிக்குருவே. (50)

குருந்தா ரகனய மாவார்தென் குன்றைக் குமரமராப்
பெருந்தா ரகனை யரிவிட முண்டபெம் மான்புதல்வா
திருந்தா ரகனையப் போர்ப்பிரிந் தேயரித் தேரினமிசை
வருந்தா ரகனை யழித்தோயென் றென்றும் வழத்துவனே. (51)

வழுத்தஞ் சுகனை யனரியின் சேயடி வாழ்த்திமனத்
தழுத்தஞ் சுகமெய்த் திருநாம மோதில மைந்தருக்கள்
பழுத்தஞ் சுகமுணச் செய்குன்றை சேர்கிலம் பற்றிநம
னிழுத்தஞ் சுகரப் படைகொண் டிடுக்கி வீரங்கன்மெய்யே. (52)

இரப்பா ரகங்கயி லாயத்த ரோது மினியவரைப்
புரப்பா ரகங்கையிற் காபாலி மேனி பொடிநிறைந்தோர்
வரப்பா ரகங்கைய ரின்றகுன் றைப்பதி மன்ன வின்னோர்
சுரப்பா ரகங்கைத் தவாதவிர்ப் பாயென் றுளக்கத்தையே. (53)

துளபத் தனந்தன்மருகாநின் பாதத் துணைத் தனிவன்
புளபத் தனந்தமிழ்ப் பாவுரைத் தேனதி லுண்மையெனக்
கொளபத் தனந்தப் புரிந்தெனையாண்டருள் கோலவள்ளி
களபத் தனந்தழு வுங்குன்றையாய்தன்னைக் காலனித்தே (54)

காலத் தனுமனை யாண்விடு தூதருங் கண்டகல்வர்
தூலத் தனுமனை பாண்மைந்தர் யாடெனுந் தோற்றமறுஞ்
சீலத் தனுமனை யாண்டவன் றுழ்குன்றைத் தென்னகர்வாழ்
வேலத் தனுமனை யாகிவந் தீர்திடில் மெய்வரவே. (55)

வரதா ரமணிய மரமயி லோங்குவில் வாழ்கருணா
கரதா ரமணிய மங்கெடச் செற்றசிங் காரதூரந்.
தரதா ரமணிய கமகிழ் சேவ தமியற்கின்று
பரதா ரமணியல் தீரெனப் பாடுவன் பாரயந்தே. (56)

பானலங் கண்ணியர் செவ்வாய்க் குருகிப் பருகிவெறுங்
கானலங் கண்ணிய மான்பேசற் றிரிந்த சுடையற்கின்பர்
தானலங் கண்ணிய மாமுனி வோரினஞ் சார்குன்றையாய்
வானலங் கண்ணிய மாப்பேறு வோனொல வடிவின்னே. (57)

வடியம ணங்கரு காலனிமேவி. வயங்கனல்வின்
நெடியம ணங்கமுற் றுளேய் மயின்மலை. நின்றமல
ரடியம ணங்கம் முங்கடம் பாகினை யாரதரவாய்
மடியம ணங்கி பப்புரி பென்ன விரும்புவனே. (58)

புவனத் தினமலை யாதரு ளாய்மணம் பூண்பதற்குத்
தவனத் தினமலை யாதரத் தினந் சரவணப்
வவனத் தினமலை யார்தடஞ் சேர்குன்றை வாசவென்றன்
கவனத் தினமலை யாடகிழ் விக்குஞ்சி காமணியே. (59)

காமனத் தம்பலத் தந்தாலு மேவக் கருததன்மபா
ளாமனத் தம்பல மாடுலை. சேர்ந்தரு ளார்சுடையச்
சோமனத் தம்பல வானர்மைத் தாடுபுந் தொண்டாகுந்
நாமனத் தம்பல காரஞ்செய் வேன் டியினுத்ததன். (60)

நாகமத் தாற்றிரு வாழி கடைந்தெழு நஞ்சினுண்டாஞ்
சோகமத் தாதிரி பென்னுடவின் னோர்க்கருள் சோதிமைந்தா
பூகமத் தாதியை சண்பக மாரடியிற் பூதரத்து
ளாகமத் தாதி முடிவோயெற் காத்தரு ளாவல்லைத்தே. (61)

ஆவலி னாகமந் தேர்முனி வேர்களுக் கன்றுதவு
மாவலி னாக வலகிற் புகச்செய்யு மான்மருதா
காவலி னானார் பூண்முலை தோயெழிற் கந்தகொடிச்
சேவலி னானார் வேலா மயூரச் சிலம்பினனே. (62)

சிலவா கடங்கண் முதலான நூல்க யினம்படித்துப்
புலவா கடங்கதித் தோங்கிய வேங்கலைப் போன்றமனம்
பலவா கடங்கப் படாதத னுலெழில் பாவுகுன்றை
வலவா கடங்கண் முலைபாக னேயென் வளம்பெறவே. (63)

வளக்கலக் கஞ்ச முகைநேர் முலையின் மயில்வரையோய்
பிளக்கலக் கஞ்சா மாரனெய் தானந்தப் பெற்றியினு
லுளக்கலக் கஞ்சகி யாதவ ளாகி யுறுந்துயர
மெளக்கலக் கஞ்சசி வேணியர்க் கோது மிருதியனே. (64)

மிருகந்த னாதா விதறரும் பூக்கொடி மேவுபுயா
பெருகந்த னாதவற் காண்டலை நேருநின் பீடன்பர்கண்
டுருகந்த னானவில் பான்மை சிகாவன வேங்கன்மிசை
வருகந்த னாத மகேழ்ந்தருள் வாய்குண வாரிதியே. (65)

வாரிய மானந்த மார்த்திடுங் குன்றை மகிழையுவி
சாரிய மானந்த மாகத் தாணி தனிலிதுதான்
காரிய மானந்த மாழ்பவந் தீர்க்கக் கடம்பனன்றி
யாரிய மானந்த மாகப் பிறவி யனத்தெருசே. (66)

அனவே தனைய மதிலார் திருக்குன்றை யாளிறைவா
வெனவே தனையறி ஞானமுண் டாமவர்க் கெஞ்சலஞ்சங்
கனவே தனையர் கருக்குழி யேது கலக்கமுறு
மனவே தனையறுத் தானந்தஞ் சேர்வர்பெண் மாயமற்றே. (67)

மாவத் திரியம் பனவிழி யானைந்திம் மாநிலத்தில்
வியத் திரியம் பணிபுந் தேகுன்றை மேகினம்பூந்
தூயத் திரியம் பாமுனி வேர்க் கொழுதெழுங்கை
லாயத் திரியம் பகனாளுள் செய்மறை யந்தனையே. (68)

அந்தத் தையிலையில் வாசனம் மாலய னூர்தமக்கும்
முந்தத் தையிலை யிதழிய ளின்ற முருகனா
வந்தத் தையிலையி னுற்றசெவ் வேளென வேண்டினனே
சுந்தத் தையிலையினிதுறத் தோகைச் சிலம்பிடத்தே. (69)

சிலவரைக் காசுங் கனிந்துத வார்தமைச் சேரென்றும்
பலவரைக் காசு செய்யிற் திரென்றும் பாடினைவர்
நலவரைக் காசுதத் தோலா ருள்குன்றை நாடாவுண்
ருவவரைக் காசுத மெய்தோர் புகழ்சொன்மின் கோதறவே.(70)

கோதக ன்ராத மோர்வது போலிக் குவலையத்தில்
மாதக ன்ராத னுதியர் தாழ்குன்றை மன்னவருள்
வேதக ன்ராத மீதேறு தாரக விரென்னும்
பூதக ன்ராத மாகச் சமர்செய் பஸத்தினனே. (71)

பலகலை யாயு மளவினை நாடொறும் பற்றிநெஞ்சே
யுலகலை யாயுனக் கோதினன் குன்றை யுறைகுரனை
நலகலை யாயுற ரத்துதி மாதென்ன நாட்டெழின்மா
லிலகலை யாயுற் திபெவந் தீர வினிக்கருதே. (72)

கருங்கா வியமழி கட்டுற மானனை காங்கயன்மேற்
பெருங்கா வியமகிழ் வாய்நவின் தேற்குப் பிழையியற்றன்
முருங்கா வியம மதிமதி சண்முகன் வாழ்ந்தனன்சீர்
தருங்கா வியமவி குன்றையைப் போலெனெஞ் சத்தடத்தே(73)

தடக்கல வாம முலையுமை பாகத்தர் தந்தகந்தா
வடக்கல வாமதிப் பூங்குடை மார னலர்க்கணையை
யிடக்கல வாமயில் வெற்பா வருந்து மிவளைநாம்
படக்கல வாம விருந்தால் வெருவும் பனிமதிக்கே. (74)

பனிமதிக் குஞ்சணி வானருள் குன்றைப் பதிமருவுங்
கனிமதிக் குஞ்சரி நாயக நின்னைக் கருதுநன்னே
பனிமதிக் குஞ்சரி போகத்தன் வாழ்வு மனைதலிற்றி
நனிமதிக் குஞ்சர ணந்தா அகின் னரர்க்காசே. (75)

நரசங்கை யங்க கலவா வியநட நங்கையாற்
பரசங்கை யங்கச னைப்பொடித் தோன்றந்த பாலனைவார்
முரசங்க யங்கனைத் தார்குன்றை மேவு முருகனைச்சீர்
வரசங்கை யங்காத் தான்மரு கோனைச்சொல் வாட்டமுற்றே(76)

வாட்டந்த காரத் திடைத்தோன் றிளம்பிறை வாயெயிற்றுக்
கோட்டந்த காரவி போற்கண் சிவந்து குறுகலென்முன்
சேட்டந்த காரகஞ் செல்லாத் திருக்குன்றைச் சேயெனக்குத்
தாட்டந்த காரணங் கண்டுகொ ளுய்விதர் தான்மெரிந்தே. (77)

தெரியா தனத்தி னடையாளில் வாய்வழிச் செல்லலிது
சரியா தனத்திறை விண்ணாட் டரசன் சதுமுகன்சீர்
பிரியா தனத்தின னேத்தெழிற் குன்றைப் பெரும்பதிவா
ழரியா தனத்திமைந் தாசெழு மாமறை யந்தத்தனே. (78)

அந்தாங் கத்தி னமலைமைந் தாவென வன்பினனே
கந்தாங் கத்தி னமவெனிற் குன்றையைக் காப்பவர்மோ
துந்தாங் கத்தி னமளியன் றுழுந் துணைப்பதத்தா
னந்தாங் கத்தி னமர்பினி தீர்ப்பர் நலங்கொடுத்தே. (79)

கொடுங்கால னஞ்ச மலர்த்தா னெடுத்த ஞ்சிலண்டர்
நடுங்கால னஞ்ச மருந்தா னீன்றரு னுத்தைச்சேய்
படுங்கால னஞ்சல சந்துயில் குன்றைப் பாணநெஞ்சே
டுடுங்கால னஞ்சன னந்திரென் னுயிதென் னின்மதமே. (80)

மதனத் தயலை யுறச்செயும் போதெழு வல்லிடத்தாம்
விதனத் தயலைத் தமாரைக் காத்த மில்லினஞ்
சுதனைத் தயலை சிகர்களங் கூந்தன்மென் றோள்பனைத்தோல்
குதனத் தயலை யனைகுன்றை யாய்மதன் கொல்லுமுன்னே. (81)

கொலவஞ் சினையங் கசனேவு மென்னவுட் கொண்டுவெளிச்
செலவஞ் சினைபன மேயிதை யோதுவன் சென்றிமையா
சலவஞ் சினையம் பெறுவோன் மகிழ்வுறத் தாரகையைப்
பலவஞ் சினையடர்க் குங்குன்றை வாழ்மயில் பாகனுக்கே. (82)

பாகன வாசகப் பூங்கிளி வள்ளி பதமிறைஞ்சு
மாகன வாசகி தோய்மயிற் பூதா மன்னுசகன்
மோகன வாசவ னுந்துதி யன்பின் மொழியுமயில்
வாகன வாசகி யேனனல் போல வருமந்தியே (83)

அந்தினைக் காதாம் பேசிக் குறக்குல வம்மையிரு
பந்தினைக் காதடர் பூண்முலை தோய்கடம் பாமணங்கொள்
சந்தினைக் காதடஞ் சூழ்குன்றை டாயிச் சகவிடையம்
புந்தினைக் காதருள் வாய்நின் சரணவம் போசத்தைலே, (84)

போசனந் தானஞ் செனக்கொண் டயின்ற புராசியரு
ணைசனந் தான மிதுவெனக் குன்றையை நேடிமல
ராசனந் தானக் களிறுடை யான்றொழு மாதிமுரு
கேசனந் தானலந் தந்தான் சிகண்டி பெருத்தமுற்றே. (85)

எருக்கப் பவனி தரித்தோ னருள்முந் தேசநன்மாந்
தருக்கப் பவனியி னின்றோங்கு குன்றைச் சடானனவன்
புருக்கப் பவனி தையர்முத லாயபல் லோர்களை யு
முருக்கப் பவனி வருவோ யருளென்ப ரும்பருமே. (86)

உம்பர மானவர் தாழ்மஞ்ஞை வெற்பி லுவந்துறையு
மெம்பர மானவ மன்மத னுணைழி லெந்தையென்மி
னம்பர மானவ மாமென நீள்கண் ணரிவையர் தம்
பம்பர மான வனமுலை தோயிற் பலனில்லையே. (87)

பலமா தவரை யுடைத்தா ரருளெம் பரமரென்றுஞ்
சிலமா தவரைப் புரந்தகுன் றைக்குடிச் செல்வரென்று
மெலமா தவரை நீனைக்குமுன் சென்று விரைந்தனங்கா
நலமா தவரை வளைத்தாயநொந் தாளிந்த நாட்கம்பித்தே (88)

கம்பிக்கை யானந்த மாவெடுத் தோன்றந்த கந்தர்குன்றைத்
தும்பிக்கை யானந் துணைவர் வருமெனத் தூதிசொன்ன
நம்பிக்கை யானம் முயிர்தரித் தேமிற்றை நாண்மதன
னம்பிக்கை யானந் திடவளைத் தானில் வலம்பெரித்தே. (89)

பெரும்பன்ன கத்தினன் சொல்குன்றை யாய்பிணி நாண்மதமா
சுரும்பன்ன கத்தினந் கொள்மதன் நீர்திடச் சுட்டவன்று
னரும்பன்ன கத்தி னரக்கற்செற் றுன்மத லாய்விரைந்தா
ளிரும்பன்ன கத்தி னமனத் தவாவெண் ணிடினெடிதே. (90)

நெடுங்காத மன்று மயிற்கிரி செல்லுதி நீளிழிபோ
ரிடுங்கா தமர்வள்ளி நாதவென் றோத லோதிருக்கி
னடுங்கா தமர்புரி கூற்றுவன் றுதுவர் நண்ணிநின்று
சுடுங்கா தமணிவ னென்பர்நம் மேன்மை சுருங்கிடவே. (91)

சுரும்பந் தவர நிகர்வழிக் குஞ்சரி தோய்புயனைக்
சுரும்பந் தவரனை வென்றோன் நரு குன்றைக் கந்தளையுள்
விரும்பந் தவர திருக்கைசெல் லேந்துணை வெவ்வினைமு
திரும்பந் தவரனை யென்பேநஞ் சிந்தைத் திறந்துடுக்கே. (92)

துடிக்கடுக் குஞ்சொற் பரத்தையர் மையலிற் றோய்ந்துழல்வி
ருடுக்கடுக் குங்காத் தெம்மான் புகழ்மயி லோங்கல்சென்று
கடுக்கடுக் குங்களை வெம்பினை வண்டு கதிரயின்மா
வடுக்கடுக் குங்கண் மணாளை வாழ்த்து மதங்கலைத்தே. (93)

கலையர யன்றரு வைந்தேர்ன் நிகிரிக் கானிலையா
னிலையர யன்றரு ளென்றோது நந்துதி நீர்சடையீ
தலையர யன்றரு ணைசல மாய்நின்ற வத்தரைத்தோய்
சிலையர யன்றரு மின்றரு குன்றையர் தேவினுக்கே. (94)

தேவிக்கத் தக்க நவமானஞ் செய்த செயலைக்கண்டு
கூவிக்கத் தக்கரு ளந்தணர் மேலன்பு கூர்ந்தளித்த
மாவிக்கத் தக்க மலற்கரி யின்ற மயில்வெற்பனைச்
சேவிக்கத் தக்கமெய்ப் போதமுண்ட ரந்தொழுஞ் சீவர்களே.()

சீவன மான் தனுதின முன்பெயர் செப்பவவர்
தாவன மான் தாமார்ந்த குன்றைச் சடானனபூங்
காவன மான் தவாவியன் றுழ்குழ காபதித
பாவன மான் தாருவர் தேத்தெம் பரம்பரனே. (96)

பாகதிக் காமுத னீயேயென் றன்பர் பணிந்தணியா
முாகதிக் காரொனுங் கோமா னருள்குன்றை யுத்தமன்மேல்
விராகதிக் கார்முழல் கொண்டதை யோர்க்கிலை வீரமெல்லாங்
காகதிக் கான்மயில் வந்திடுஞ் சீதக் கலாமதியே. (97)

சீதக் கலாமதி தோய்குன்றை யாயுன் றிருப்புகழை
யோதக் கலாமதி நெஞ்சமன் பாயுனை யுன்னலிலா
வேதக் கலாமதி பாலியென் றெண்ண லெமன்வந்தனைக்
காதக் கலாம தியற்றா தருள்தண்டைக் காலளித்தே. (98)

காலா வலையத் தமியேனைச் செய்யிலிக் காசினியிற்
பாலா வலையத் தாக்கனை யாவி பறித்ததிரு
மாலா வலையத்தற் கீந்தசெவ் வேள்பணி வண்குன்றையான்
வேலா வலையத் தயில்விடல் போற்கொல்வன் மெய்யிதுவே. (99)

மெய்யகத் தானந்த மாயடி யேற்கருண் மேவுவையம்
வையகத் தானந் தனமதி யானன மான்மகள்சே
ரையகத் தானந்தல் கண்டவை காத்த வரிமருகா
செய்யகத் தானந் தடர்குன்றை யாய்நின் றிருவடியே. (100)

